

Glasul Acțiunii

Publicație lunară a Acțiunii Catolice, sectorul adulți
Anul III, nr. 9(33), septembrie 2017

= Vocația laicilor =

Introducere

După o vară binecuvântată și plină de evenimente frumoase, începem o nouă perioadă în care știm că vom avea de înfruntat viața și provocările ei. Să nu ne lăsăm controlați de spiritul delăsării pentru că astfel ne va veni greu să reluăm activitățile parohiale. Să ne amintim că luna septembrie este luna promovării Acțiunii Catolice: „În ACȚiune împreună cu Cristos!” Să începem această perioadă cu bucuria și speranța întâlnirii personale cu Cristos. Să ne folosim timpul și talanții pentru a-l face cunoscut pe Cristos, în comunitate, în familie, în societate, la școală, la locul de muncă! Să avem curajul de a-l urma pe Cristos! „Eu sunt cu tine! Nu te teme! Urmează-mă!”

Reflecție

„Laicii constituie, în mod evident, majoritatea covârșitoare a poporului lui Dumnezeu. În slujba lor există o minoritate: slujitorii hirotoniți. A sporit conștiința identității și a misiunii laicului în Biserică. Dispunem de un laicat numeros, deși insuficient, cu un profund simț comunitar și cu o mare fidelitate față de practicarea carității, a catehezei, a celebrării credinței. Însă conștientizarea acestei responsabilități care se naște din Botez și din Mir nu se manifestă în același mod în toate părțile. În unele cazuri pentru că laicii nu sunt formați pentru a-și asuma responsabilități importante, în alte cazuri pentru că n-au găsit spațiu în Bisericile lor particulare pentru a se putea exprima și a acționa, din cauza unui clericalism excesiv care-i ține departe de procesul decizional. Chiar dacă se observă o participare mai mare a multora la slujirile laicale, această angajare nu se reflectă în pătrunderea valorilor creștine în lumea socială, politică și economică. Se limitează de multe ori la misiuni intraecleziale,

fără o reală angajare pentru aplicarea evangheliei la transformarea societății. Formarea laicilor și evanghelizarea categoriilor profesionale și intelectuale reprezintă o importantă provocare pastorală”. (*Evangelii gaudium*, 102).

Text biblic

Trupul mistic al lui Cristos (1Cor 12,12-16.27-31)

Așa cum trupul este unul și are multe membre, iar toate membrele trupului, deși sunt multe, formează un singur trup, tot la fel și Cristos. Căci noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a fi un [singur] trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh. Trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup”, oare pentru aceasta nu este din trup? Voi sunteți trupul lui Cristos și membru fiecare în parte. Și cei pe care Dumnezeu i-a pus în Biserică sunt: mai întâi apostolii, în al doilea rând profeții, în al treilea rând învățătorii, apoi cei care au puterea [minunilor], apoi carisma vindecărilor, a ajutorării, a conducerii, a limbilor diferite. Oare sunt toți apostoli? Oare toți sunt profeți? Oare toți învățători? Oare au toți puterea minunilor? Oare au toți carisma vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți interpretează? Voi însă fiți zeloși față de darurile cele mai bune.

Meditație

Poate că ne-am obișnuit „să ne facem datoria” și apoi ne vedem de treaba noastră. Ne spunem rugăciunile dimineața și seara și considerăm că „ne-am făcut datoria”; mergem duminica la liturghie poate pentru că așa am fost obișnuiți de mici și astfel „ne-am făcut datoria”; ne spovedim o dată, maxim de două ori pe an (la Crăciun și la Paști) și spunem că „ne-am făcut datoria”. Cu alte cuvinte putem spune că ne-am obișnuit să participăm la viața Bisericii într-un mod pasiv, am putea spune, ca niște spectatori, cât mai mult „de pe margină”. Dar iată că Sfântul Părinte ne conștientizează că realitatea Bisericii este mai complexă. Biserica nu este compusă doar de preoți, laicii având un rol determinant în viața comunitară.

Sfântul Paul evidențiază foarte bine imaginea Bisericii folosindu-se de comparația cu trupul uman. Fiecare mădular compune trupul. Și trupul nu s-ar putea descurca fără vreun mădular care să-i slujească. La fel cum niciun mădular nu este nefolositor. Chiar dacă unele le-am putea considera mai importante decât altele, trupul este incomplet dacă nu are toate mădulele, chiar și cele mai lipsite de importanță (cum ar fi un deget sau ochiul).

În același mod Biserica are nevoie atât de preoți, cât și de laici sau persoane consacrate pentru ca să își atingă scopul. Papa Francisc subliniază în *Evangelii gaudium* rolul foarte important al laicilor de care are nevoie Biserica timpurilor noastre. Însă pentru acest lucru este nevoie de (1) formarea lor: ei trebuie **să fie conștientizați de misiunea la care sunt chemați** să colaboreze cu preoții, o misiune care derivă tocmai din sacramentul Botezului și sacramentul Mirului (EG 102). Fără aportul lor, evanghelia nu poate ajunge la toți oamenii din toate categoriile societății. Educarea copiilor la credință, catehizarea, mărturia față de valorile creștinești în viața proprie sunt câteva din obiectivele pe care laicii sunt chemați să le atingă. Un alt aspect important pe care îl subliniază Sfântul Părinte este crearea spațiilor necesare pentru ca laicii să poată participa la viața Bisericii: pericolul clericalismului excesiv. Este nevoie ca (2) și **preoții să fie conștientizați asupra improtanței colaborării cu laicii** fără de care preotul este foarte restrâns în activitatea sa. Iar un ultim aspect important (3) este acela că **angajarea laicilor nu se reflectă în pătrunderea valorilor creștine în lumea socială, politică și economică**. Pentru ca Evanghelia să devină viață, să se întrupeze, este nevoie să devenim protagoniști în viața parohială, să ne simțim ca făcând parte din Biserica lui Cristos prin rolul activ pe care ni-l asumăm.

Soluția pentru toate acestea este colaborarea laicilor cu preoții și invers. Colaborarea ne ajută să fim cu adevărat trupul lui Cristos, Biserica în care sunt prezente atâtea carisme care trebuie să fie puse în valoare spre beneficiul tuturor.

Dragi preoți și membrii ai Acțiunii Catolice, să nu sărăcim Biserica lui Cristos! Să fim activi punând la dispoziția Bisericii darurile noastre! Cristos are nevoie de noi pentru ca mântuirea sa să ajungă la toți oamenii din toate timpurile.

Citat

„Începe prin a face ce e necesar. Apoi fă ce este posibil. Apoi ai să-ți dai seama că deja faci ceea ce credeai că e imposibil!” — Sf. Francisc de Assisi

Aprofundare

1. Care este relația ta de colaborare cu preoții din comunitatea din care faci parte?
2. Conștientizând responsabilitățile tale de laic, cum te vei implica concret în activitățile parohiale?
3. Cum consideri că pot fi implicați mai mult în activități laicii care vin la biserică doar „din datorie”?

Angajare

Ne propunem:

- Să organizăm activități comune cu tinerii și copiii, în cadrul larg, la care să invităm și alte persoane din afară.
- Activități comune cu alte parohii și promovarea lor în cadrul liturgic.
- Să ne apropiem de toți oamenii, și de cei buni și de cei răi, de cei buni pentru a învăța de la ei și de cei răi pentru a-i inspira prin comportamentul propriu.

Rugăciune

„Doamne, nu-ți cer minuni și nici lucruri imposibile. Îți cer doar putere pentru fiecare zi. Învăță-mă arta pașilor mici. Învăța-mă să gestionez corect timpul vieții mele. Oferă-mi un simț al observației pentru a putea diferenția lucrurile importante de cele mai puțin importante. Apară-mă de credința naivă ca totul în viață trebuie să fie ușor. Fă să conștientizez faptul ca toate greutățile, înfrângerile, căderile și nemulțumirile sunt parte firească a vieții. Știi cât de mult avem nevoie de prietenie, ajută-mă să merit acest dar al sorții. Nu-mi da ceea ce vrea eu, dar cea ce-mi trebuie cu adevărat! – Antoine de Saint-Exupéry